

fremkommet fra den højtærede Indenrigsminister, og efter det Forslag, som nu er fremsat. Men saa meget er altsaa sikkert efter de Udtalelser, jeg her har refereret, at den højtærede nuværende Konseilspræsident i 1910 stod paa omtrent det Standpunkt, som jeg har staaet paa, idet jeg har fremhævet ved første Behandling forrige Aar, at man i alt for høj Grad var inde paa at svække Ansvarsfølelsen og Energien hos det danske Folk, der jo ikke er i Besiddelse af nogen særlig høj Grad af Energi i Forvejen. Jeg tror, ligesom den højtærede Konseilspræsident den Gang troede, at man gjorde vel i at tage det op til Overvejelse, om man ikke er gaaet for vidt med Loven om de uægte Børn, og jeg hørte med Glæde den Tale, som den sidste ærede Taler (J. Pedersen) holdt, det vil sige Begyndelsen af den — det forekom mig, at Slutningen og Begyndelsen ikke hang videre godt sammen. Begyndelsen var en kraftig Kritik netop i den Retning, som jeg ogsaa har gjort mig til Talsmand for, en Kritik over vor sociale Lovgivning i det hele og dette Lovforslag i Særdeleshed, hvorved man borttog Ansvarsfølelsen. Men Konklusionen af denne skarpe Kritik var den — jeg tror det lød: „Som Forholdene har artet sig“ eller noget lignende, „vil jeg alligevel stemme for Lovforslaget“. Jeg vilde drage en anden Konklusion ud fra de Præmisses, det ærede Medlem med saa stor Styrke fremdreg, men jeg skal ikke forlænge Diskussionen derom, idet jeg for øvrigt skal henholde mig til de Udtalelser, jeg fremkom med i Fjor.

Lewinsky: Det var sikkert en Skuffelse, det høje Landsting beredte Størstedelen af Landets Befolkning, at dette Lovforslag, der i Fjor kom op fra Folketinget, omfattet med saa varm Sympati og vedtaget enstemmigt dernede, ikke blev gennemført her i Salen forrige Aar. Skuffelsen var saa meget større, som man med Henblik paa dette Tings tidligere Stilling overfor de Børn, der var fødte udenfor Ægteskab, maatte have nogen Grund til at tro, at man heroppe i Tinget vilde træffe en Forstaaelse for det store sociale Spørgsmaal, der her blev lagt paa Tingets Bord med Hensyn til Børn af Enker og af Enkemænd. Thi det var jo dette Ting, der i 1908 ydede en saa virksom Bistand til, at netop Lovforslaget om Børn fødte udenfor Ægteskab blev saa fyldigt og tilfreds-

stillende, som det i det hele taget er blevet. Det var dette høje Ting, der holdt paa, at disse Børn burde man yde Støtte og Hjælp til, og at Hjælpen burde være saa rigelig. Ikke blot, naar det gjaldt Fædrenes Understøttelse, men ogsaa naar Kommunerne maatte træde i Fædrenes Sted, burde Understøttelsen være mindst de $\frac{3}{5}$, der ydedes til Moderen og Barnet, idet Kvinderne ikke er i Stand til at yde saa store Bidrag. I Virkeligheden ligger der i Loven af 1908, mener jeg, Begrebet Hjælp til Selvhjælp. Man forlanger, at Mødrene skal skaffe de $\frac{2}{5}$, og saa yder Kommunen de $\frac{3}{5}$, naar Fædrene ikke kan. Det private Lovforslag, der oprindeligt er Grunden til og gav Stødet til det Regeringsforslag, der nu ligger her, er i Virkeligheden bygget op paa det samme Princip, idet man byggede det op overensstemmende med Loven af 1908 og sagde, at til Børn, hvis Fædre var revet bort fra dem, skulde Moderen have Ret til at faa en lignende Hjælp som den, der blev ydet til Mødre til Børn født udenfor Ægteskab. Det er altsaa i Virkeligheden, mener jeg, en Hjælp til Selvhjælp, der her bydes i dette Lovforslag.

Det glædede mig at høre Begyndelsen af det ærede 5te Medlem for 2den Kreds' (Piper) Foredrag i Dag. Det ærede Medlem udtalte, at medens man i Fjor maatte nære finansielle Betæneligheder ved dette Lovforslag, fordi det drejede sig om en betydelig Udgift for Staten, maatte disse finansielle Betæneligheder nu være svundne bort, efter at vi i Aar stod med en Finanslov, der gav os Balance. Jeg for min Part fandt nu ikke, at de finansielle Betæneligheder i Fjor berettigede til at udsætte Loven. Netop det, at man tog et Spørgsmaal af saa stor finansiell Betydning som dette Lovforslag op til Løsning, viser, at man havde Forstaaelse af, hvor stor Nød der er rundt omkring i Landet, hvor mange der trænger til at hjælpes, og det kom til at dreje sig om virkelig betydelige Kapitaler, naar de, som trænger til det, skal hjælpes. Og naar der er saa stor Nød til Stede her i Landet, kan vi ikke sige, at vi ikke har Raad til at mætte de sultne Børn, saa fattigt er Danmark ikke, at det ikke har Raad til at bære Udgifter af den Art. Som sagt, det glædede mig at høre, at denne Betænelighed i alt Fald var borte, men saa syntes det, som der dukkede andre Betæneligheder op, de Betæneligheder, som ogsaa i Fjor kom frem fra